

2015.02.26. 17.2015

PROKURATURA REJONOWA
w Tarnowskich Górach
ul. Rybnicka 34B

P 112

PROKURATURA REJONOWA
w Tarnowskich Górach
ul. Rybnicka 34B
10-03-2015
Prokurator: ER
Podpis: 3183

2123

Sygn. akt Ds. 455/14

POSTANOWIENIE umorzeniu śledztwa

Piekary Śląskie, 2015-02-27

██████████ – prokurator Prokuratury Rejonowej w Tarnowskich Górach po zapoznaniu się z aktami sprawy Ds. 455/14 w sprawie dot. składowania odpadów w taki sposób, że mogło to zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka tj. o czyn z art. 183 § 1 kk

na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk

postanowił

umorzyć śledztwo w sprawie:

mającego miejsce do dnia 20 listopada 2014 roku w Piekarach Śląskich na terenie działki położonej przy ul. Roździeńskiego użytkowanej przez Carbo-System (wcześniej MIR sp. z o.o.) składowania odpadów w taki sposób, że mogło to zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach
tj. o przestępstwo z art. 183 § 1 kk

– wobec braku znamion czynu zabronionego – na zasadzie art. 17 § 1 pkt 2 kpk.

UZASADNIENIE

Komenda Miejska Policji w Piekarach Śląskich pod nadzorem tut. Prokuratury przeprowadziła powierzone śledztwo w sprawie Ds. 455/14 ustalając następujący stan faktyczny.

/k. 2-16/ Dnia 28 sierpnia 2014 roku do tut. Prokuratury wpłynął protokół sporządzony w UM w Piekarach Śląskich z dnia 22 sierpnia 2014 roku, a dotyczący skargi mieszkańców Brzezin Śląskich na składowanie odpadów na terenie działki przy ulicy Roździeńskiego. Z treści przedmiotowego protokołu wynika, iż mieszkańcy skarżą się na uciążliwości związane z fetorem pochodzącym z odpadów, które powodują omdlenia i wymioty. Do przedmiotowego protokołu załączono listę osób, które zgłaszały dolegliwości zdrowotne w przychodniach w związku z panującym w rejonie ich zamieszkania zapachem.

/k. 17/ Wobec powyższego w przedmiotowej sprawie wszczęto śledztwo w kierunku art. 183 § 1 k.

/k. 19-23/ W toku prowadzonego śledztwa przesłuchano w charakterze świadków ██████████ i ██████████ na okoliczności złożonej

skargi. W/w potwierdzili, iż na terenie hałdy przy ulicy Roździeńskiego w Piekarach Śląskich zwożone są odpady komunalne, które następnie są zasypywane w przygotowanych wcześniej dołach. Wskazali, iż do zdarzeń dochodzi na terenie, gdzie działalność prowadzi firma MIR. Dodali, iż w związku z tym panuje odór, który powoduje u nich bóle i zawroty głowy. /k. 31-33/ Nadto w toku prowadzonego śledztwa przesłuchano lekarzy wykonujących swoje obowiązki w przychodniach do jakich mieli zgłaszać się pacjenci w związku z odczuwalnymi dolegliwościami wynikającymi z panującego w dzielnicy Brzeziny fetoru. Przesłuchana w charakterze świadka [REDAKTOWANE] zeznała, iż w jej przychodni „Rodzina” przez trzy tygodnie mieszkańcy mogli wpisywać swoje dolegliwości w związku z odorem, nie mniej nie korzystali oni z porad lekarskich. Nadto wskazała, iż uciążliwość zapachowa nie jest zakaźna i nie można na dzień dzisiejszy stwierdzić, że stanowi zagrożenie dla życia lub zdrowia. Nadto zeznała, iż przypadku niektórych chorób może wystąpić ich zaostrzenie. Podobnej treści zeznania złożyła [REDAKTOWANE] z „MED-ORZEŁ”, która wskazała, iż podpisani na liście protestacyjnej mieszkańcy nie byli badani przez lekarzy. Nadto wskazani świadkowie zeznali, iż przygotowanie list, na które wpisywali się pacjenci nastąpiło na prośbę radnego [REDAKTOWANE]

/k. 33-34/ Przesłuchany inspektor WIOŚ zeznał, iż w obowiązujących przepisach prawnych nie zostały określone normy substancji zapachowych w powietrzu i metod oceny zapachowej jakości powietrza. Nadto zeznał, iż WIOŚ wysłał zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli dot działalności gospodarczej w firmie MIR, nie mniej do czasu przesłuchania nie została ona rozpoczęta.

/k. 36-38/ Przesłuchany w charakterze świadka [REDAKTOWANE] (Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska – Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej UM) zeznał, iż decyzją Marszałka Województwa z dnia 28.10.2013 roku udzielono PPHU MIR sp. z o.o. zezwolenia na przetwarzanie odpadów na działkach 1493/361 i 1494/363. Jednocześnie z uwagi na stwierdzone nieprawidłowości Marszałek Województwa dnia 09 maja 2014 roku wszczął postępowanie administracyjne w/s cofnięcia w/w decyzji. Dnia 05 września 2014 roku Marszałek Województwa cofnął firmie MIR zezwolenie na przetwarzanie odpadów na terenie działek 1493/361 i 1494/363.

Nadto świadek wskazał, iż w zakresie w/w działek prowadzone jest postępowanie administracyjne w/s usunięcia odpadów z miejsc nieprzeznaczonych do ich składowania i magazynowania. W toku prowadzonego postępowania administracyjnego ustalono, iż w latach 2009-2012 stwierdzono nielegalnie zdeponowane odpady w ilości 148 tys ton. Decyzją Prezydenta Miasta z dnia 22 stycznia 2014 roku nakazano spółce usunięcie odpadów w ilości 148 tys ton. – do czasu przesłuchania decyzja w tym zakresie nie była prawomocna.

/k. 39/ Nadto w toku prowadzonego śledztwa przesłuchano Zastępcę Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Bytomiu oraz załączono korespondencję pomiędzy UM, a PPIS w Bytomiu wskazujące, iż w/w organ nie jest właściwy w zakresie kontroli i wydawania decyzji w sprawie odpadów.

/k. 55-56/ Jednocześnie przeprowadzono oględziny miejsca deponowania odpadów z udziałem biegłego z zakresu ochrony środowiska. W ich trakcie ujawniono nasypy odpadów – w tym komunalnych, gruzów i innych. Na terenie działki brak jest naturalnej roślinności.

/k. 66/ Nadto w toku prowadzonego śledztwa ustalono, iż Powiatowa Stacja Sanitarno – Epidemiologiczna w Bytomiu prowadziła czynności wyjaśniające, które zostały zakończone i na dzień 23 grudnia 2014 roku na terenie dotyczącym przedmiotowego postępowania brak jest zagrożenia epidemiologicznego.

/k. 70-87, 89-100/ Biegły sądowy z zakresu ochrony środowiska wskazał, iż w czasie przeprowadzonych oględzin na wysypisku stwierdzono obecność składowania odpadów różnego pochodzenia, głównie odpadów komunalnych. Teren nawieziony był materiałem o różnych właściwościach fizykochemicznych, odpady po dowiezieniu przez samochody typu wanna były natychmiast rozplantowane ugniatane na terenie wysypiska. Ze względu na niską temperaturę nie stwierdzono uciążliwości zapachowych – odorów pochodzących z nawiezionego materiału. Teren wysypiska wymaga przeprowadzenia generalnego uporządkowania bowiem sposób deponowania odpadów nie jest prowadzony zgodnie z obowiązującymi zasadami gospodarki odpadami. Biegły wskazał na konieczność stałego monitoringu środowiska obiektu.

Nadto biegły w uzupełniającej opinii wskazał, iż w oparciu o podział składowisk odpadów - składowanie odpadów w Piekarach Śląskich należy uznać jako wysypisko półorganizowane. Ze względu na szereg czynników wpływających na oddziaływanie, szkodliwość wysypiska odpadów dla środowiska, a w szczególności: właściwości odpadów, jakości gruntu, sposobu zagospodarowania środowiska przyległego do wysypiska oraz jego eksploatację wpływ przedmiotowego składowiska nie narusza art. 183 § 1 kk. Nie ma dowodów w postaci badań stanu środowiska przed składowaniem odpadów i obecnie – nie można jednoznacznie ustalić czy wystąpiło zanieczyszczenie i w jakiej skali. Nie jest możliwe ustalenie, czy zniszczenie nastąpiło, czy ma znaczne rozmiary, a więc jaka jest przestrzenna wielkość zniszczonych lub uszkodzonych obiektów przyrodniczych.

W przedmiotowej sprawie należy zważyć co następuje.

Niewątpliwie na działce przy ulicy Roździeńskiego w Piekarach Śląskich, na której działalność prowadzi Carbo-System (wcześniej MIR Sp. z o.o.) dochodziło do składowania odpadów niezgodnie z wydanymi w tym przedmiocie decyzjami administracyjnymi. Poza sferą jakichkolwiek wątpliwości pozostaje także fakt, iż na terenie dzielnicy Brzeziny Śląskie w Piekarach Śląskich doszło do zdeponowania w latach 2009-2012 znacznych ilości odpadów komunalnych (dane te pochodzą z przekazanych przez Urząd Miasta badań przeprowadzonych przez akredytowane laboratorium). Nie mniej na gruncie przedmiotowej sprawy zasadniczym i wymagającym jednoznacznej odpowiedzi pytaniem jest ustalenie czy doszło do wypełnienia znamion czynu zabronionego z art. 183 § 1 kk. W tym miejscu wskazać należy, iż w toku prowadzonego śledztwa przeprowadzono z udziałem biegłego z zakresu ochrony środowiska oględziny miejsca składowania odpadów. Nadto zasięgnięto opinii biegłego, który w pisemnej opinii stwierdził, iż ze względu na szereg czynników

wpływających na szkodliwość wysypiska odpadów dla środowiska w szczególności: właściwości odpadów, jakości gruntu, sposobu zagospodarowania środowiska przyległego do wysypiska oraz jego eksploatacji oraz sposobu rekultywacji i docelowego zagospodarowania terenu - wpływ przedmiotowego składowiska nie narusza art. 183 § 1 kk. Nadto biegły jednoznacznie wskazał, iż nie ma dowodów w postaci badań stanu środowiska przed składowaniem odpadów i obecnie, co uniemożliwia jednoznacznie ustalenie czy wystąpiło zanieczyszczenie i w jakiej skali. Nie bez znaczenia jest fakt, iż teren objęty przedmiotowym postępowaniem jest terenem od lat zdegradowanym, na którym nie występuje naturalna roślinność, a składowanie odpadów na przedmiotowym terenie niezgodnie z wydanymi decyzjami administracyjnymi ma miejsce od szeregu lat. W tym stanie rzeczy wobec jednoznacznej opinii biegłego wskazać należy, iż w czynie brak jest znamion czynu zabronionego. Jednocześnie brak przesłanek do prowadzenia postępowania karnego nie wyklucza czynności administracyjnych polegających na możliwości wydawania decyzji nakazujących usunięcie odpadów, cofania decyzji zezwalających na prowadzenie działalności w zakresie odzysku odpadów, wstrzymywania działalności czy wreszcie wydawania decyzji administracyjnych w zakresie kar porządkowych z Ustawy o odpadach. Jak wynika z protokołu przesłuchania Naczelnika Wydziału Ochrony Środowiska UM w Piekarach Śląskich Stanisława Jarzábka dnia 22 stycznia 2014 roku wydano decyzję nakazującą spółce MIR usunięcie odpadów z miejsc nieprzeznaczonych do ich składowania. Nadto decyzją Prezydenta Miasta z dnia 05 czerwca 2014 roku cofnięto bez odszkodowania decyzję Prezydenta Miasta z dnia 01.07.2010 r. zezwalającą PPHU MIR na prowadzenie odzysku odpadów inne niż niebezpieczne. Powyższe wskazuje, iż zakończenie postępowania karnego w związku z brakiem znamion czynu zabronionego w żadnym wypadku nie tamuje niezbędnych czynności i decyzji podejmowanych w ramach prawa administracyjnego.

Odnosząc się do kwestii uciążliwości zapachowych i ich wpływu na zdrowie człowieka wskazać należy, iż niewątpliwie sposób składowania odpadów na terenach przy ulicy Roździeńskiego może powodować istnienie uciążliwości zapachowych. Nie mniej jednak brak jest jakichkolwiek badań czy innych danych mogących wskazywać na wpływ zapachu na zdrowie człowieka. Nie bez znaczenia jest fakt, iż jakkolwiek do akt sprawy załączono listę z podpisami szeregu osób to przesłuchani w sprawie lekarze wskazywali, iż osoby te nie były badane przez lekarzy przychodni gdzie wpisywali się na przedmiotowe listy. Nadto lekarz z Przychodni Lekarskiej „Rodzina” zeznał, iż uciążliwości zapachowe nie są czynnikiem zakaźnym i nie można na dzień dzisiejszy stwierdzić, iż są one zagrożeniem dla życia i zdrowia. Nadto jak wskazał Inspektor Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska do chwili obecnej nie przeprowadzono z sukcesem procesu legislacyjnego – projektu ustawy o przeciwdziałaniu uciążliwości zapachowych. Jednocześnie z uwagi na zastrzeżenia do metodyki pomiarowej opartej na zasadach olfaktometrii dynamicznej wykorzystującej ludzki nos jako sensor pomiarowy oraz węch jako ludzki zmysł oszacowania uciążliwości zapachowej nie opracowano rozporządzenia w sprawie wartości odniesienia substancji zapachowych w powietrzu i metod oceny zapachowej jakości powietrza. Jednocześnie biegły w

pisemnej opinii wskazał, iż przeprowadzono wiele badań mających na celu zbadanie wpływu składowisk odpadów na zdrowie ludzi mieszkających w ich pobliżu, nie mniej wyniki badań nie dostarczają pewnych dowodów na istnienie zależności pomiędzy wpływem składowisk odpadów na indukcję chorób nowotworowych czy innych schorzeń.

Mając na uwadze powyższe wskazać należy, iż sposób składowania odpadów na działce przy ul. Roździeńskiego wobec bezspornej opinii biegłego z zakresu ochrony środowiska w okresie objętym przedmiotowym postępowaniem nie narusza normy art. 183 kpk i wobec braku znamion czynu zabronionego postępowanie w tym zakresie podlega umorzeniu.

Jednocześnie z uwagi na konieczność gruntownego uporządkowania terenu, na którym dochodzi do składowania odpadów niezbędne jest dalsze podejmowanie czynności na gruncie prawa administracyjnego zmierzające do wyegzekwowania stosowania prawa i prowadzenia działalności zgodnie z wydanymi decyzjami.

Wobec powyższego postanowiono jak na wstępie.

prokurator Prokuratury Rejonowej
w Tarnowskich Górach

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1 kpk, art. 325a kpk oraz art. 465 § 2 kpk):

- stronom procesowym,
- instytucji państwowej lub samorządowej która złożyła zawiadomienie o przestępstwie,
- osobie, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie określonym w art. 228-231, art. 233, art. 235, art. 236, art. 245, art. 270-277, art. 278-294, art. 296-306 Kodeksu karnego, jeżeli postępowanie karne wszczęto w wyniku jej zawiadomienia, a wskutek tego przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności, bądź przeprowadzenie wskazanych czynności (art. 330 § 1 kpk).

Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia wyda ponownie postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania albo o jego umorzeniu. Pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1a kpk (tj. prawo do złożenia zażalenia, które zostało uwzględnione przez sąd) może w takim przypadku wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od daty doręczenia zawiadomienia o postanowieniu (art. 330 § 2 kpk, art. 55 § 1 kpk). Akt oskarżenia winien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 kpk.

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 kpk).

2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1a kpk, przysługuje prawo przejrzania akt sprawy (art. 306 § 1b kpk).
3. Na postanowienie co do dowodów rzeczowych zażalenie przysługuje stronom oraz osobie, od której odebrano przedmioty lub która zgłosiła do nich roszczenie (art. 323 § 2 kpk).
4. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia albo umorzeniu postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeśli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściąganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a kpk).
5. Zażalenie na powyższe postanowienie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 kpk i art. 460 kpk)

Zarządzenie:

art. 100 § 2 kpk i art. 140 kpk odpis postanowienia doręczyć

pokrzywdzonemu : 19, 23, Prezydent Miasta Piekary Śląskie,

prokurator Prokuratury Rejonowej
w Tarnowskich Górach

*) zbędne skreślić